

Labdarugó, Debrecenben

Bp. Honvéd-Szófiai... mérkőzést rendeztél délután 3 órakor a... mérkőzésre már az előkészületek Deb... A Bp. Honvédet nem... az NE I-ben... áll az együttes. A... tavalyi bolgár bajnokságot most is a bajnoki... nyen van.

SPORTHÍREK

Debrecenben mérkőzést rendeztek... a Debreceni Vasutas... mérkőzésen... a Debreceni Vasutas... mérkőzésen... a Debreceni Vasutas... mérkőzésen...

SPORTHÍREK

Debrecenben mérkőzést rendeztek... a Debreceni Vasutas... mérkőzésen... a Debreceni Vasutas... mérkőzésen... a Debreceni Vasutas... mérkőzésen...

Ötletnap postája

Biharnagybajom... a Biharnagybajom... a Biharnagybajom... a Biharnagybajom... a Biharnagybajom...

VAMAGYAT ne dob... a VAMAGYAT ne dob... a VAMAGYAT ne dob... a VAMAGYAT ne dob... a VAMAGYAT ne dob...

NEPLAP

Magyar Dolgozók Pártja... a Magyar Dolgozók Pártja... a Magyar Dolgozók Pártja... a Magyar Dolgozók Pártja... a Magyar Dolgozók Pártja...

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VIII. évfolyam, 219. szám.

ÁRA 50 FILLER.

Csütörtök, 1951 szeptember 20.

MAI SZAMUNKBÓL:

Mit kell tudni a békekölcsönkötvények sorsolásáról? (2. oldal). — A Rákosi Művek tanuló lányainak felhívása a hajdú-bihari szülőkhöz (2. oldal). — Tapasztalatsere a bőszi örményi „Ságvári” és az „Előre” között (3. oldal).

A vagongyári dolgozók távirata Farkas Mihály vezérezredeshez

A vagongyári pártnapokon a közeli Néphadsereg Napjának... Farkas Mihály vezérezredes, honvédelmi miniszter bajtársnak Budapest.

Ebből a nevezetes alkalomból táviratot küldtek Farkas Mihály vezérezredes, honvédelmi miniszter bajtársnak. A távirat szövege a következő:

Farkas Mihály vezérezredes, honvédelmi miniszter bajtársnak Budapest. A Debreceni MÁV Járóműjavító Üzem Vállalat összes dolgozóitól, szeretetteljes üdvözlőlevelükkel küldik az 1848-as hős vörössapkás honvédek dicső utódjainak az első Honvéd-nap alkalmával.

Mi, az üzem dolgozói ünnepélyes ígérettel tesszük arra, hogy ter-

melő munkánkat az eddigieknél magasabb szintre emeljük, hogy eredményes munkánkon keresztül büszkeségünket, szeretett Honvédségünket a Szovjetunió Vörös Hadseregének példájára az eddigieknél tovább fejlesszük és azt a kapcsolatot pedig, amely a honvédség és a dolgozó nép között van, tovább fejlesszük szeretett hazánk megerősítésére és további felvirágoztatására.

Eljen a Magyar Dolgozók Pártja és annak szeretett vezére Rákosi Mátyás elvtárs! Eljen építő munkánk békénk és nyugalomunk megvédője és biztosítója, mindnyájunk személyné, a dicső Magyar Néphadsereg!

Eljen a Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadserege! Eljen a világbéke legfőbb őre, Sztálin elvtárs! A Debreceni Járóműjavító Ü. V. összes dolgozóit.

„A mi életünk lett szebb, — magunknak adtuk a kölcsönt”

Szűk kis varrodából hatalmas üzemmé fejlődött a Ruhagyár

Fűtés se volt, az ablakok se jól zártak a Déribáb varrodában. A kicsi, zsúfoltság megélt szobák kívánták a jó levegőt — sivitott is az ablakokon keresztül, de nem kívánták a meggyőnyed, kiizzadt hálat. Belelelegettek a megfeszített munkába. Emberi erővel kellett hajtani a gépeket, a hideg levegő megsapta a hátakat — influenza, köhögés, reuma verte le a lábukról a dolgozókat.

Ezrekre emlékszik vissza Szécsi Mihályné ruhagyári dolgozó, miközben villanygépe ontja a kész

ruhadarabokat. Nem lóg szemébe a haja, nem csorog az izzadság az arcán, mégis nő a meggépett anyagok halma.

1950 februárjában kerültek a volt Vidoni szalmagyár helyére. Itt kezdtek meg — az egykori tőkés birodalomban, ahol azelőtt a munkások panaszától, keserűségétől fojtott volt a levegő — az új életet és megtöltötték a munka hevéből, versenyéből fakadó jókedvvel, gépek gyors, ütemes zakatolásával.

a munka, ötvenszer annyit vág, mint kézíerővel.

Hozdovics Árpádné 50-60 darab szoknyát holloz egy óra alatt. Két és fél hónappal ezelőtt óránként csak öt darabot. Kétféle hónappal ezelőtt kézzel csinálták, most az új hollozó gépen.

A legmodernebb Ruhagyár lesz

Kultúrterem, üzemi konyha, társalgó, 800 kötetes könyvtár, orvosi rendelő — ezek mind 1950 óta épültek. Az ötvenes terven belül egyik legmodernebb nőt ruhagyára lesz az országnak. Még korszerűbb gépeket kap, a kézzel való terítést gép fogja végezni, a szabványokat futószalag szállítja. Míg 1949-ben nem tudtak cég munkát adni, munkaerőfelesleg volt, most szakmunkáshiány van. De ez is megoldódik, szakiskolákon képezik az új munkaerőket. Katona Erzsébet, Német Iona, Holló Pirokka Műszaki és Gazdasági Iskolán tanulnak.

Óriási fejlődésen ment át a Ruhagyár. Megváltozott az üzem képe, megváltozott a dolgozók élete. Szűk kis szobából tág, egészséges, hatalmas üzem fejlődött, a kezdetleges gépeket modern, korszerű gépek váltották fel.

A dolgozók a tervekkel szemben még óvakodva jegyezték, azóta a gondolkodásuk is más lett. „Nekünk lett könnyebb az életünk, magunkon segítettünk” — vélekedik öv. Arva Mihályné. És a békekölcsönjegyészkor már lelkesebben, többet jegyeztek, Arva Mihályné tudja a kötvénye számát, tegnap már feljegyezte, most rajta a sor, a gyermekei a tervekkel szemben mind nyertek, most talán ő lesz az érdeklődéssel várja az eredményt.

Megváltozott az élet

— Más a hangulatom, másképp megy a munka mióta itt dolgozom. Világos, egészséges szobában,

neonfény, központi fűtés mellett, villanygépen dolgozom. Így lehet dolgozni, így lehet versenyezni. Ezért érdemes volt tervekölcsönt jegyezni, bőségesen visszatérni. Sokan visszakapták, amit jegyeztek, még többet is. En még nem nyertem, de megfizethetetlen az, hogy itt dolgozhatom, hogy nem kell rettegnem a megélhetéért. A múltban, nyáron gürögtünk, görnyedeztünk a lábajátógép mellett, keresztünket felöltük, télen kopáltunk. Télen nem volt munka. Szegények voltunk, fájt, hogy a gyerekeket nem taníthatjuk, de még a négy középiskolára se tellett. A modni se mertük, hogy még orvos is lehetne a lányunkból. Most pedig erről tervezgetünk. Ezerszerese az azoknak a forintoknak, amiket jegyeztem.

A dolgozók pénzéből, a tervekölcsönjegyészből létesült ez a Ruhagyár, ebből az összegből lett a berendezés, lettek a gépek. Szukop Margit szabász sokszor ment haza sajjó karral, fáradtan. Nagy konyhakései vágják a szabványt, erő kellett hozzá. Az új üzemben már villanygépet kaptak, ebben az évben még egy újabb, modernebb fűrészgépet. Villámgyorsan megy

A helyi tanácsok legfontosabb feladata: haladéktalanul meggyorsítani a gabona begyűjtést

A begyűjtési verseny legfontosabb szakaszához érkezünk el, a csepél és a vége felé közeledik és a reánk következő napokban végzett munkától függ, hogy megyünk előre tud-e lendülni a második helyről az első helyre.

A falusi tanácsok legfontosabb feladata tehát a gabonabegyűjtési terv gyors teljesítése és éppen ezért hiba az, hogy egyes helyeken, mint Püspökladányban és Hajdúszoboszlón is, a tengeri és napraforgó begyűjtés kezdetével lanyhulni engedték a gabonabegyűjtést. A tengeribegyűjtés nem lehet a gabonabegyűjtés rovására. Tanácsainknak úgy kell irányítani a munkát, hogy a begyűjtés minden vonalán egyforma erővel fókuszáljon a verseny, nem szabad kámpányoszerűvé szükíteni a begyűjtést, hogy most tengerit gyűjtsék, holnap gabonát, azután pedig napraforgót.

A begyűjtési törvény egyformán vonatkozik búzára és tengerire, maradéktalan végrehajtása kötelesség, elhanyagolása bűn.

A kenyérgabonabeadás gyorsítása döntően fontos, az első helyért folyik a harc és ezt a harcot nekünk kell megnyerni.

„Követeljük a halogatók elszámoltatását!”

Begyűjtési tervünk minél jobb és gyorsabb teljesítése érdekében a dolgozó parasztság legjobbjai nemcsak személyes példamutatással, a beadás túlteljesítésével harcolnak, hanem kezdeményeznek is, mint a biharnagybajomiak, vagy a bakonyszegiek, akik a haza érdekét tartva szem előtt kijelentették: Követeljük a halogatók elszámoltatását!

Az élenjáró dolgozó parasztságnak ezt a kezdeményezését vegyék figyelembe tanácsaink, ne tőrjenek semmiféle lazaságot a begyűjtésnél, serkentsék a hanyagokat és a törvény szigorát alkalmazzák a halogatókkal szemben.

Dolgozó parasztaink napról-napra lettek sorakoznak fel a begyűjtés sikere, a dolgozó nép nagy ügye melé. Debrecenben a Nagy-

hegyesen a 12 holdas Radácsi József 24, az ugyancsak 12 holdas nagyhegyesi Berecki János pedig 37 mázsával adott be többet az előirtnál.

A debreceni „Néptanács” 11

Naprakész nyilvántartást a begyűjtésnél

Dolgozó parasztságunk legjobbjait lüteljesítéssel adnak példát a kötelességteljesítésből, dicsőség-táblák hirdetik neveiket, példát vehetnének tőlük egyik-másik helyen a hivatali szervek, például Mikespercsen, vagy Hajdúdorogon, ahol hanyagul vezetik a nyilvántartást, a begyűjtésről. Hátráltatják ezzel a begyűjtés ügyét. Mások, mint a derecskei járásnál is, nem tartják fontosnak a jelentésszolgálatot és neheztelik ezzel a központi irányítás munkáját.

A begyűjtés ügye az egész dolgozó nép ügye és éppen ezért nem szabad lazaságot tűrni. A begyűjtési nyilvántar-

Szolnok megye 70 vagon, Hajdu-Bihar 30 vagon

Az egész megyében török már a tengerit, telve vannak a düfűtők tengerit szállító szekerekkel, de ennek a hatalmas mennyiségnek csak elenyésző töredéke került eddig a begyűjtőhelyekre. Egy elriasztó példa: A nagylétei járásban 17-ig 90 mázsa tengerit gyűjtötték be. A tengeribegyűjtéssel pedig ugyancsak igyekezni kellene. Az országos érdekelés szerint Szolnok megye 70 vagon gyűjtött be azait, míg Hajdú-Bihar csak 30 vagon.

A tengeribegyűjtés munkájánál a földművelésszervezetek szervezzék

Leplezzük le a kulákokat

A tanácsok ne felejtsek, hogy a begyűjtés sikere csak a kulákok elleni szivós harcban biztosítható. A kulák mindent elkövet, hogy megkárosítsa a dolgozók államát. A falusi pártszervezetek segítsék a tanácsokat az osztályellenesség elleni harcban. Elsősorban a kommunis-tákra vár a feladat, hogy megmu-

ljon gabonával adott be többet, mint a kötelezettsége és ezzel 489 százaléka teljesítette beadását, a berettyószentmártoni „Győzelem” is 415 százalékot ért el.

Ha a falusi tanács nem tud pontosan számot adni arról, hogyan áll aznap a begyűjtés a faluban, nem is tudja jól irányítani a begyűjtési versenyt, mert hiszen nem tudják, kinek jár dícséret és kinek büntetés, az 5 vagy 10 százalékos fel-emelés.

jobbán az átvétel, ne legyen torlódás. Raktárakról gondoskodjanak idejében, létesítsenek ideiglenes raktárakat is, de egyetlen szekeret se küldjenek vissza azzal, hogy nem tudják átvenni a tengerit, mert nincs hely a raktárban.

A Terményforgalmi V. is gondoskodik arról, hogy a tengeriszáritógépek haladéktalanul munkába álljanak, súlyos műasztás, hogy a gépek nagyobb része késve kezd a szárítás sürgős munkáját.

tassák a kulák igazi arcát, leplezzék le, adják hírül a faluban a kulák minden galádáját. Eberen vigyáznai kell a kulákra, mint ahogy Ámosdon is tették, ahol S. Nagy Lajos kulákat leplezték, amikor az eldugott a nép állama elől több mázsa gabonát.

A pénzügyminiszter nyitja meg a békekölcsön sorsolását

Az Országos Takarékpénztár központjában szerdán délelőtt tartotta alakuló ülését a békekölcsönkötvények első sorsolására kinevezett bizottság. A bizottság tagjai sztabánovisták, ifjúmunkások, Kossuth-díjasok, termelékenységvetési csoportok dolgozói, a begyűjtésben élenjáró egyénileg gazdálkodó parasztsók, kiváló értelmiségiek.

Romhányi József, az Országos Takarékpénztár vezérigazgatója üdvözölte a bizottság tagjait.

— Népünk láthatja az eddigi sor-

sorolások alkalmával, hogy kormányzatunk betartja ígéretét és állja a szavát. A nemrég megtartott tervekölcsön sorsolásánál is az ország valamennyi üzemében, hivatalában, városában és falujában részesültek a dolgozók kisebb-nagyobb nyereségekben. Most a négynapos sorsolás alkalmával 95.337 darab nyeresémet húznak ki, összesen 38.925.000 forint értékben.

A békekölcsön első sorsolását ma délután 4 órakor Ott Károly pénzügyminiszter nyitja meg a Zeneművészeti Főiskola nagytermében.

Ötletnap a Ruhagyárban

Vasárnap ötletnapot tartottak a Ruhagyárban, mintegy 51 értékes javaslatot ötletet nyújtottak be, amelyek egy részét már be is vezették.

K. Nagy Péter műszerész, a többiféle gyártmányú gépekhez egységes tőrűdat készíti, amely lehetővé teszi az egyforma tűk használatát. Ötlete országos viszonylatban is jelentős, mert sok külföldi alkatrész behozatalát megszüntetné s az egységes tőrű beszerelése csökkentené a tőrűreket is. K. Nagy Péter ötlete volt az is, hogy a régen nem használt harisnyakötőgépet elejtszélterelővé

alakítja át, s az eddigi kézzel készített gépet végezné. Ezzel a gépátalakítással évi 30.000 forint megtakarítás érhető el.

Dada József az eltört orsóózköhl újat készít, ezzel 3000 forint évi megtakarítást ér el. Jakab Zoltán egy simagépre olyan készüléket szerel, amely varrás közben rögtön elhisztáza az anyagot. Ezzel a csernemegetkítés mellett a munkaidőt is jobban kihasználhatják, vagyis egy munkafolyammal két műveletet végeznek el. Evente 43.520 forintot takarítanak meg így népzásásainknak.

békét

en a Szovjetunió és...
kés országok kö...
zadásokban.

— Ha mindent összeszámolunk, a mi csoportunknál is jut munkae...
egységként úgy húsz-huszonkét...
forint a fejadag meg egyéb juttat...
ások mellett... Szép eredmény ez!

— Hát nem mondom, így van. De helyes lenne számba venni azt is, amit a laza munkaszervezés miatt elvesztett az „Előre”.

Igy felelt az „Előre” elnökének, Tamás Antal elvtársnak a „Ságvári” tsz elnöke, Bácsi Imre elvtárs. A hajdúböszörményi városküzén közeljénél az elnöki értekezlet

A növény hány kapát kapott? hány hold? a várható termés holdankint összesen
tengeri három 50 30 q 1500 q
gyapot 4 ló, 3 kézi 30 8 „ 240 „
cukorrépa 3 kézi és egyelés 20 180 „ 3600 „
napraforgó 3 kézi 10 9 „ 90 „
sárgarépa 3 kézi 2 50 „ 100 „

— Mi a „Ságvári” termelőszövetkezetben óvatosan csak ennyi termést várunk a főbb kapásoktól. Most már lássuk, mit várnak az „Előre” tszcs-ben?

A növény hány kapát kapott? hány hold? a várható termés holdankint összesen
tengeri 2 54 25 q 1350 q
gyapot 3 huzatás fele 1 kézi 30 2,5 „ 75 „
cukorrépa 1 kézi 30 120 „ 3600 „
napraforgó 3 10 9 „ 90 „
sárgarépa 1 2 40 „ 80 „

— Nem csodálom, hogy mindenben hátramaradtak, csak a forgójuk jó. Nem kapáltak rendesen. Kapálás nélkül nem lehet jó termést elérni. De ezért az „Előre” veszített 270 mázsa tengerről, 1800 mázsa cukorrépát, 100 mázsa sárgarépát és ami a legfőbb 165 mázsa gyapotot.

Ha mindent összeszámolunk... Tapasztalatcsere a böszörményi „Ságvári” és „Előre” tszcs-k között

előtt folyt le a beszélgetés. — Igaz, a munkában volt hiba... — hagyta jóvá Tamás elvtárs. — Még pedig nem is kicsit! Vegyünk egy ceruzát és számoljunk mindent össze. Buzából nálunk 11,7 mázsa termett...

— Nálunk 11,5. — felelt nyomban Tamás elvtárs és hangjából kis diadalérett csengett ki. — A búzával nem sok munka van, — jegyezték Bácsi elvtárs — nézzük meg a kapásokat. Nálunk a „Ságvári”-nál nézzük meg előbb:

— Megértéte ezt elnök elvtárs? — Meg... — Én azt javaslom, hogy ezt az egész számadást vigyék a csoport-értekezlet elé. Ezen az értekezleten ott legyen minden tag. Tegyék fel a kérdést: megelégedhetnek-e az-azal a jövedelemmel, ami van, ha ilyen szép lehetőséget elszalasztanak? Véleményem: nem! Az egész csoport károsodott. És miért? Mert

a csoportban a 60 tag közül csak 28 dolgozott becsületesen és ezek károsodtak a legjobban a hanyagok és a lógók miatt.

Tagonként csaknem hatezer forintot veszítettek, bár így is több jövedelemhez jutnak, a kivülállóak. Ez vitassák meg aztán a csoportban. De hozzáteszem: ne csak az emberekben keressük a hibát. A vezetőikben is. Derítsék ki a hibák okait. Magyarazzák meg, hogy nem mindegy mennyit termelünk, nekünk sem, az országnak sem. Ez bizonyítja a számok.

— Kösönöm elvtárs a segítséget. Minden úgy lesz, ahogy mondtad. A hanyagokat pedig megneveljük, vagy eltávolítjuk a csoportból. Az értekezlet megtartjuk és a hibák kiküszöbölésére segítségül hívjuk a jól dolgozó tagokat. Rendet csinálunk, hiszen sok munka előtt állunk, előttünk van az ősi munka. Kösönöm, jó levele volt... Meleg kézfogás bizonyította a szavak őszinteségét. Az „Előre” megjavuló jó munkája fogja bebizonyítani, hogy a leckét meg is fogadták.

Mérl? Mert laza volt a munkafegyelem és mert a tagok nagy része nem dolgozott becsületesen. Így van? — Igy, — ismerte be becsületesen Tamás elvtárs és megkönyebbülve, mint aki átessett a dolog nehézségén, hátradőlt székén. De Bácsi elvtárs az asztalra koppintott:

— Számoljunk mindent össze. Ha a tengerit 80 forintjával számoljuk csak, ez kitesz 21.600 forintot. Munkaegységként ez éppen két forint. De a gyapot aztán még több. Mi kiszámítottuk, hogy nyolc mázsás termés esetén a különféle minőségű gyapotért, meg az érte járó prémiumért holdankint 11.500 forintot kapunk.

Az „Előre” pedig, mert nem tagjai gondozták a gyapotot, csak két és fél mázsás termést ér el. Ezért prémium sem jár, tehát a legkedvezőbb esetben kapnak holdankint 2140 forintot. Vagyis mi holdankint 9360 forinttal többet kapunk, mint maguk. Ugyanennyivel keve-

sebbet kap az „Előre”, ez pedig összesen 280.800 forint. Adjuk ehhez hozzá a tengeri, meg 1800 mázsa cukorrépa árát, 33.400 forintot, a többit el is hagyhatjuk és kiderül, hogy közel 350.000 forinttal vesz be kevesebbet az „Előre”, mint mi.

— Megértéte ezt elnök elvtárs? — Meg... — Én azt javaslom, hogy ezt az egész számadást vigyék a csoport-értekezlet elé. Ezen az értekezleten ott legyen minden tag. Tegyék fel a kérdést: megelégedhetnek-e az-azal a jövedelemmel, ami van, ha ilyen szép lehetőséget elszalasztanak? Véleményem: nem! Az egész csoport károsodott. És miért? Mert

a csoportban a 60 tag közül csak 28 dolgozott becsületesen és ezek károsodtak a legjobban a hanyagok és a lógók miatt.

Tagonként csaknem hatezer forintot veszítettek, bár így is több jövedelemhez jutnak, a kivülállóak. Ez vitassák meg aztán a csoportban. De hozzáteszem: ne csak az emberekben keressük a hibát. A vezetőikben is. Derítsék ki a hibák okait. Magyarazzák meg, hogy nem mindegy mennyit termelünk, nekünk sem, az országnak sem. Ez bizonyítja a számok.

— Kösönöm elvtárs a segítséget. Minden úgy lesz, ahogy mondtad. A hanyagokat pedig megneveljük, vagy eltávolítjuk a csoportból. Az értekezlet megtartjuk és a hibák kiküszöbölésére segítségül hívjuk a jól dolgozó tagokat. Rendet csinálunk, hiszen sok munka előtt állunk, előttünk van az ősi munka. Kösönöm, jó levele volt... Meleg kézfogás bizonyította a szavak őszinteségét. Az „Előre” megjavuló jó munkája fogja bebizonyítani, hogy a leckét meg is fogadták.

Mérl? Mert laza volt a munkafegyelem és mert a tagok nagy része nem dolgozott becsületesen. Így van? — Igy, — ismerte be becsületesen Tamás elvtárs és megkönyebbülve, mint aki átessett a dolog nehézségén, hátradőlt székén. De Bácsi elvtárs az asztalra koppintott:

— Számoljunk mindent össze. Ha a tengerit 80 forintjával számoljuk csak, ez kitesz 21.600 forintot. Munkaegységként ez éppen két forint. De a gyapot aztán még több. Mi kiszámítottuk, hogy nyolc mázsás termés esetén a különféle minőségű gyapotért, meg az érte járó prémiumért holdankint 11.500 forintot kapunk.

Az „Előre” pedig, mert nem tagjai gondozták a gyapotot, csak két és fél mázsás termést ér el. Ezért prémium sem jár, tehát a legkedvezőbb esetben kapnak holdankint 2140 forintot. Vagyis mi holdankint 9360 forinttal többet kapunk, mint maguk. Ugyanennyivel keve-

sebbet kap az „Előre”, ez pedig összesen 280.800 forint. Adjuk ehhez hozzá a tengeri, meg 1800 mázsa cukorrépa árát, 33.400 forintot, a többit el is hagyhatjuk és kiderül, hogy közel 350.000 forinttal vesz be kevesebbet az „Előre”, mint mi.

Tagonként csaknem hatezer forintot veszítettek, bár így is több jövedelemhez jutnak, a kivülállóak. Ez vitassák meg aztán a csoportban. De hozzáteszem: ne csak az emberekben keressük a hibát. A vezetőikben is. Derítsék ki a hibák okait. Magyarazzák meg, hogy nem mindegy mennyit termelünk, nekünk sem, az országnak sem. Ez bizonyítja a számok.

sebbet kap az „Előre”, ez pedig összesen 280.800 forint. Adjuk ehhez hozzá a tengeri, meg 1800 mázsa cukorrépa árát, 33.400 forintot, a többit el is hagyhatjuk és kiderül, hogy közel 350.000 forinttal vesz be kevesebbet az „Előre”, mint mi.

— Megértéte ezt elnök elvtárs? — Meg... — Én azt javaslom, hogy ezt az egész számadást vigyék a csoport-értekezlet elé. Ezen az értekezleten ott legyen minden tag. Tegyék fel a kérdést: megelégedhetnek-e az-azal a jövedelemmel, ami van, ha ilyen szép lehetőséget elszalasztanak? Véleményem: nem! Az egész csoport károsodott. És miért? Mert

a csoportban a 60 tag közül csak 28 dolgozott becsületesen és ezek károsodtak a legjobban a hanyagok és a lógók miatt.

Tagonként csaknem hatezer forintot veszítettek, bár így is több jövedelemhez jutnak, a kivülállóak. Ez vitassák meg aztán a csoportban. De hozzáteszem: ne csak az emberekben keressük a hibát. A vezetőikben is. Derítsék ki a hibák okait. Magyarazzák meg, hogy nem mindegy mennyit termelünk, nekünk sem, az országnak sem. Ez bizonyítja a számok.

— Kösönöm elvtárs a segítséget. Minden úgy lesz, ahogy mondtad. A hanyagokat pedig megneveljük, vagy eltávolítjuk a csoportból. Az értekezlet megtartjuk és a hibák kiküszöbölésére segítségül hívjuk a jól dolgozó tagokat. Rendet csinálunk, hiszen sok munka előtt állunk, előttünk van az ősi munka. Kösönöm, jó levele volt... Meleg kézfogás bizonyította a szavak őszinteségét. Az „Előre” megjavuló jó munkája fogja bebizonyítani, hogy a leckét meg is fogadták.

Mérl? Mert laza volt a munkafegyelem és mert a tagok nagy része nem dolgozott becsületesen. Így van? — Igy, — ismerte be becsületesen Tamás elvtárs és megkönyebbülve, mint aki átessett a dolog nehézségén, hátradőlt székén. De Bácsi elvtárs az asztalra koppintott:

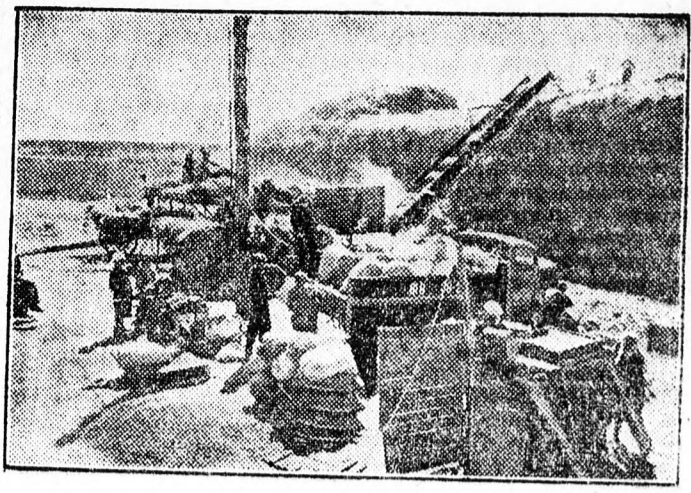
— Számoljunk mindent össze. Ha a tengerit 80 forintjával számoljuk csak, ez kitesz 21.600 forintot. Munkaegységként ez éppen két forint. De a gyapot aztán még több. Mi kiszámítottuk, hogy nyolc mázsás termés esetén a különféle minőségű gyapotért, meg az érte járó prémiumért holdankint 11.500 forintot kapunk.

Az „Előre” pedig, mert nem tagjai gondozták a gyapotot, csak két és fél mázsás termést ér el. Ezért prémium sem jár, tehát a legkedvezőbb esetben kapnak holdankint 2140 forintot. Vagyis mi holdankint 9360 forinttal többet kapunk, mint maguk. Ugyanennyivel keve-

sebbet kap az „Előre”, ez pedig összesen 280.800 forint. Adjuk ehhez hozzá a tengeri, meg 1800 mázsa cukorrépa árát, 33.400 forintot, a többit el is hagyhatjuk és kiderül, hogy közel 350.000 forinttal vesz be kevesebbet az „Előre”, mint mi.

Tagonként csaknem hatezer forintot veszítettek, bár így is több jövedelemhez jutnak, a kivülállóak. Ez vitassák meg aztán a csoportban. De hozzáteszem: ne csak az emberekben keressük a hibát. A vezetőikben is. Derítsék ki a hibák okait. Magyarazzák meg, hogy nem mindegy mennyit termelünk, nekünk sem, az országnak sem. Ez bizonyítja a számok.

VILLAMOSÍTÁS A KOLHOZBAN

A szovjet mezőgazdaságban egyre szélesebb alkalmazást nyer a villamosítás. Sok területen már villanyfaktorok dolgoznak a kolhozmezőkön. Képiükön az ukrán „Október vívmánya” kolhoz gabonáját villanytraktorral csépelik.

A tagkönyvesere új lendületet ad a DISZ fejlődésének

Az új tagkönyvek még jobban összekovácsolják szervezetünk fiataljait

Néhány hónapja, hogy megalkult a vancsodj termelőszövetkezetben a DISZ szervezet, máris komoly eredményeket értek el a fiatalok. Segítettek a begyűjtés munkájában, a DISZ népvesszők házi agitációjában felvilágosították a dolgozó parasztokat a begyűjtés fontosságáról.

A legutóbbi DISZ taggyűlésen megválasztottuk az új DISZ tagkönyv kiosztását. Minden fiatal boldog örömmel fogadta ezt a hírt, hogy végre új, egységes tagkönyvünk lesz.

Nem kis feladat vár ránk, fiatal DISZ szervezet tagjaira. Rákosi elvtársunkkal együtt...

társ kongresszusi beszédében azt mondta: „Meg kell gyorsítani fiatalunk Dolgozó Ifjúság Szövetségének fejlődését és gondoskodnunk kell róla, hogy a DISZ ott is minél előbb a Párt jobbkezevé váljon.” Ezt a feladatot mi, vancsodj fiatalok végre fogjuk hajtani. Az új tagkönyv még segít ebben a munkában, még jobban összekovácsolja szervezetünk fiataljait és még nagyobb feladatokat megoldására ad erőt, szocialista hazánk építésében.

Kerekes Piroksa DISZ titkár, Vancsodj.

A DISZ-ben vágzott jó munkámmal akarok méltó lenni az új tagkönyvhöz

A III. Világ Ifjúsági Találkozó nagyépeessel vitte előre a ruhagyári DISZ szervezetet a fejlődés útján. Az a tudat, hogy a Ruhagyárból két fiatal vehetett részt a berlini találkón, megsokszorozta fiataljainak erejét úgy a szervezeti, mint pedig a termelési munkában. Az Ifjúsági szalagok versenyében „Zója” a hős szovjet komszomol leány nevével viselő brigád 145 százaikéiért ért el.

Nincs olyan dolgozó fiatal hazánkban, aki nem halott volna a szovjet komszomol fiatalok életéről, munkájáról. Ismerünk kom-

szomol hősöket, Zóját, Matroszovát és még sokat, akik életüket áldozták a szovjet hazáért. Amikor az új tagkönyvet átvételére készülünk, a szovjet fiatalok példáján kell, hogy tanuljunk. Úgy szeressük ezt a könyvet, ahogyan a komszomol fiatalok szeretik komoszomol tagkönyveiket. Termelési eredményem emeléseivel és a DISZ szervezetben végzett jó munkámmal akarok méltó lenni az új tagkönyvhöz. Ezért vállalom, hogy az új normával 130 százalékokat értek el.

Bajdó Anna Ruhagyár, DISZ-tag.

A Komszomol példája nyomán építjük szocialista hazánkat

Több, mint egy éve alakult a Dolgozó Ifjúság Szövetsége, amely új lapot nyitott meg a magyar ifjúság történetében. A szocializmus építésével nőnek a DISZ fiataljai előtt álló feladatok is. S hogy ezt meg tudjuk oldani, tovább kell erősíteni DISZ szervezetünket és helyett vonni sorainba minden becsületes kiválót fiatalot.

A nemrég lezajlott középservi vezetőségválasztáson is erősödött szövettségünk, sok új, lendületes fiatalal nőtt az ifjúság tábora.

A vagonyári fiatalok lelkesen várják az új egységes tagkönyv kiosztását, a kovácsműhely fiataljainak nagy lendületet adott a munkájukban.

kában, Papp Lajos ifjúgárdista vállalta, hogy jó felvilágosító munkát végez a VII-es alapszervezetben minden fiatalal megérteti a tagkönyvesere jelentőségét.

A Tanműhely DISZ fiataljai nem kis kitüntetésben részesülnek: ők a DISZ szervezetünk legfiatalabbjai aig egy hónapja DISZ-esek még és máris megkapják a tagkönyvet, amely mi oly régóta várunk. Az új tagkönyv még nagyobb lendületet ad, hogy a Komszomol példája nyomán építhessük szocialista hazánkat.

Sikula György DISZ bizottsági titkár, Vagonyár.

Boldog életünket két kezünk munkájával kell elősegítenünk

Rövidesen új tagkönyvet kap a Dolgozó Ifjúság Szövetsége. Rá- ggen várunk már erre a pillanatra. Ezzel a tagkönyvvel kell, hogy új élet kezdődjék a mi szervezetünkben is.

Új egységes tagkönyvünk jelentős lépéssel viszi előre a DISZ szervezetek munkáját, úgy érezzük, hogy még jobban elmélyíti a Dolgozó Ifjúsági Szövetség iránti szeretetünket. Reánk a béke ifjú harcossaira most nagy feladat hárul. Ötévés tervünk az ifjúság számára soha nem látott boldog életet biztosít, ezért nekünk fiataloknak két kezünk munkájával kell dolgozunk.

E feladatok végrehajtásához még erősebb, még ütőképesebb DISZ szervezetre van szükség. A Fűtőházban a DISZ vezetőségi tagok nem dolgoznak elég aktívan a szervezetben, nem járnak elő jó példával, ahogy ezt egy DISZ vezető-től elvárják a fiatalok.

A DISZ tagkönyvesere legyen hibáink megjavításának kiindulópontja. Dolgozzon minden DISZ vezetőségi tag úgy, hogy a DISZ szervezetet be tudja tölteni hivatását és a Párt tartalékává, segédcsapatává váljon.

Fűtőház Mtklós DISZ szervező titkár, Fűtőház.

Jelentés Polgár községből:

Azonnali hatállyal felfüggesztették Bán József tanácselnököt

A keddi esti jelentés szerint Görömháza 130-79, Egyek 103-43, Újfalva 101-03, Polgár viszont csak 62-01 százalékra teljesítette kenyérgabonabegyűjtés kötelezettségét. Ez a tény azt mutatja, hogy még a járásban is nagy Polgárnak a lemaradása és ennek döntő oka az, hogy a tanács nem gazdálkodik begyűjtésnek. Bán József tanácselnök elvtárs pedig nem volt gazdája magának a tanácsnak. Nem lehet azt mondani, hogy valami újkeletű ez a megállapítás. A közelellők már hónapok óta látják, hogy a tanácsküzén nem mennek rendben a dolgok. Répási elvtárs, a VB-titkár saját bevallása szerint sem ismerte a feladatokat a tanácselnök helyettesével sem osztotta meg a munkát, hogy úgy mondjuk: Bán elvtárs „zsebből” kor-mányozza a község életét. Ugyan minden iratot, legyen az „szigorúan bizalmas”, vagy az ebőlásról szóló körrendelet: zsebreavagott. Beosztottjai így csak akkor szereztek egy-egy ügyről tudomást, amikor a járástól Bánt tanácselnök és Tajthy tanácselnök, vagy a megyei tanácselő egy-egy vezető már több alkalommal sürgette annak elintézését. Ezek után nem is csoda tehát, hogy állandó kapkodás, zavar, rendtelenség és fejetlenség jellemzte a polgári tanácsküzét.

Nem volt ez másképp a begyűjtéssel sem. Népszerűtlen feladatnak tekintette, így az ezzel kapcsolatos munka a begyűjtési csoport vállaira nehezedett. Ha aztán bírálták a községet a lemaradás miatt, csak ennyi volt a válasza: — Elvtársak, én mindent megtettem, nem rajtam múlik a siker.

A kulákokkal szemben elfoglalt álláspontja is rapszódikus volt. Egyszer túllépte a törvényes rendelkezéseket. Máskor Bannak Megyesi Molnár Balázs kulák a vállát vergette, meg volt elégedve ügye elintézésével. Mindenesetre jóval előbb tartara a község begyűjtési terve teljesítésében, ha szigorúan alkalmazták volna a kulákokkal szemben a törvényeket, rendeleteket. Nem csoda, hogy Sz. Horváth Józsefné 91 holdas példánál 570 kiló búzát, 470 kiló árpat adagolt a nép állama előtt. Itt Görömbey Gyula 89 holdos még Horváthnál is merészebb volt: 233 kiló búzát, 1385 kiló árpat, 384 kiló zabot rejtett el. Nem ők az egyedüliek, Bán tanácselnök azonban mit sem törődött azzal, hogy Polgár a begyűjtés kezdete óta állandóan az utolsóelőtti helyen kullogott, nagyrészen a kulákok szabotálása miatt.

Felelőtlenségére jellemző: a járási tanács szeptember 10-én hivatalosan értesítette, hogy 12-re hívassa össze a községi tanács társadalmi bizottságát. Bannak azonban két napon át kétségbeesés is nagyobb volt ennél. Tizenkettedikén este 10-9-kor azonban mégis eszébe jutott.

— Ekkor adott nekem utasítást arra, — mondta Répási elvtárs, VB-titkár, — hogy 9 órára együtt legyen a bizottság. Még szerencse, a hivatalsegéd-ek éppen kéznél voltak, ennek köszönhető, hogy néhányan eljöttek. Volt, aki az ágyból fel fel, Vámosi DISZ-titkár pedig a mozgóáradást szakította fejébe. Mikor Bán tanácselnök látta rajlam az izgatottságot, csak legyintett: „Nincs ok az izgatottságra. Én nekem nem kenyerem. Ha megkérdezik, miért nem jöttek össze, csak annyit felelek: — Elvtársak, én mindent megtettem, nem rajtam múlik a siker.”

— Ezen az estén — így Répási — a községnek a körzetre való feloszlását készítettük el. Mikor vége volt az ülésnek, Vámosi Lukács alapszervezeti titkár felvette, hogy az egyik körzeten nem lesz felelős, mert a DISZ-titkár (akit oda jelölték), kórházba megy. „Nem baj, nem számít az — felelte Bán, — fontos, hogy papírra van fektetve és ha leellenőrzik, mi megmutatjuk, hogy nem tehetünk arról sem.”

Nem való a tanácselnöki tisztség megtisztelő hivatalára, aki megalkuvó módon büjki ki az osztályharc elől. Bán József pedig ezt tette. Harcolnia kellett volna a nép boldogulása ellen törő kulákokkal szemben, de „sajnálta” felemelni a begyűjtési szabotáló kulákok beadási kötelezettségét. (Azokat nem sajnálta, akiknek a kulák kenyerére tört.) Akadályozta a kulákok elszámoltatásának végrehajtását azzal, hogy az elszámoltató bizottságokba nem biztosított bizottsági tagokat.

— Nem számíthatunk rájuk — ezt mondta, amikor kérdőre vonták, hogy miért nem támaszkodik a tanácstagokra. A valóságban azonban nem a tanácstagokat, ők kellett kihúzni reggel háromnegyed kilenckor az ágyból a kilenckor kezdődő tanácsülésre.

Polgár dolgozó megtalálják a megfelelő, a nép érdekében dolgozó új elnököket: Bán eltávolításával Polgár tanácsa nem gyengül, hanem erősödött.

BÉRLŐK MÉRLE! Értelmezték figyelmét, a berletrodában 5-8-ig átvethetik. Verseny állása: műjavító 3. Me-

